

סוףן של השיחות בברקליל שבסתמכותה בהחלטת תחת את הרעת בעיקר לבניין פציגת-האורגנים, אך להוסף ולעביד מתיקו הדגשה את בעיות פציגת-ה-סופר. אחת השאלות שנותערו בקשר זה עוררת חרדת מיוחדת בלב משתתפי השיחות בברקליל: כלום אין סכנה קימת, מי התהילכים הדרומי-גרענניים, שיופיעו על ידי הפציגה, ישפיעו על האטמוספרה ועל המים שעל פני הארץ? כלום לא ייחנן פציגת-ה-סופר תחריר תגונבת שרשות גלובאלית בלתי-וסכת, שתהסוך בזמנן קוצר את כדור הארץ לכוכב בוער, קצרים? בחינתה של שאלה מעוררת-אימה זו ומסרה תחילה לשבי היפיסיקאיםAMIL קובו-פינסקי וקלוד מארווני הגער. הם השיבו חשובה מרגעות, אך לא הכל השתכנעו. על כן נבחר כפוסק אחרון בשאלת היפיסיקאי גראורי בריט, שנודע בחריפותנו ובדיוק מחשבתו.

ותגתה באו! וטסילו עליו לטפל בבעיתת "תגונת-הشورרת הגלובלית", תחילת נתבע לסייע לצא, כדי למגע את השמדתן של אניות-הקרב. אחר כך נתבע לשמר את ארצית-הברית מהשמדת. ואילו עתה עליו להציג מהשמדה את התבבל כולה!

הפעם רזבץ כל נטל האחריות על שכמה: שבן וקבע. כפוסק אחרון, הואיל והבעיה "סודיות ביוטל" נבצר ממנה להביאה בפני פיסיקאים אחרים, כדי לשמעו דעתם. מעולם לא נשאל אדם שאלת מפני זה, לא במיתום שלא באנדרת ואם יתפנה בתשובה על שאלה הרות-גנול זו? אם ייעלם מעינינו גורם כלשהו? אם יאמר: "או, קי. לפי מידת השכל האנושי אין הסכנת שאותם מדברים בה צפואה לנו", ולאחר מכן יתכרר כי טעה כלום לא שללו גדויל המלומדים ימים דיבים את האפשרות לשחרר את הכבותות.

הדרוקמים באוטו? כלום אין השגאה דוביצה לפתחנו? לא זיהינו זמהם אילו סרב ברייט ליטול על עצמו את הדפקתו זאת לאחריות העל-אנושית חזקה? בו, אך אין זאת כי אמר בלבו: שאם יסרב, טסילו את הדפקה על חוקר אחר, שואלי מkeit-ה-יקנומו ש ה |תומך, זיאלו על יושר לבו עברו הדסוק ללא-

שבועות דבטים עבד יהלומים, הישב בחיטם, בטעותם בדור-הארון גדריל-זושביו, מוטלים עלי כתפיו חדלות. טופיסוך באלו לסתם: אין החשיבות-הוונת-ו-ההצטיין את הפסוקים לשדאלים. סבור היה, שבוחום-השיוך האנושי גינון כל-לעוגניה לאלה ספק, כי בסותם נסיבותו שזו אין להחשך מיפוי החשינה בלחמי צפואה: מהאש של הירא-קניהם המשותה-הדרת-פצעת-הסמה-ה-תיגונית על היסודות התקלים של התבבל; מכיוון שתהילך בזיה-סטורר את חוקי-ה-טבע-הייסודיים.

וזהו גסוח את המוטסוי גם: ספקות אחרים. על ידי המשפטו סיילן את המגיעה: תגבולה אלוי — את גמולה ביחס, לבניין של מצעדים-ה-סופר. בעיטה, הזם יהיה שותף לדבר עבירה, כיששתמשו אגשי-ה-גאנט בא-פציגות להחכמת-החרט, בכוננות-ה-זודן, יגרכמו: בחבל: חרס במנדרים פלאאנדריים מלכמת איזומה זו לא עשה אלא למגעה אסונות בבדים יותם, שהיו-עלולים לתורגם. מה עשה אדם כדי להיות זו-פשען?

Robert Jungk/רוברט יונק

ס. מ"א כ' צ' 1990

רוברט יונק 1990

8 נובמבר 1990